

Transcription réalisée par :

Verdier Monique et Serres Manon, Etudiantes en 1ère année de Licence d'Occitan,
Université Toulouse II – Le Mirail (2010-2011) – Enseignante : Joëlle Ginestet

La cateta de la Massoariá

- Alors vous nous le racontez, la...
- La cateta de la Massouariá ?
- Oui. La cateta de la Massoariá.

I aviá una femna qu'abitava a la Massoariá e lo[g]ava de monde e aviá lo[g]ada una cateta. Mas aquela cateta trabalhava *bien* mès èra gormanda, gormanda e li donava la carn per far la sopa e la cateta manjava la carn e... i aviá jamai mai de carn e... la femna anava a la messa e quand tornava disiá a la cateta :

- e ben ont es passada la carn de la sopa ?
- Ò, ai fach talament de fuòc, talament de fuòc que deu èstre fonduda.
- Va..., coma aquò èra de car grassa, aquò auriá po[g]ut arribar.

E lo lendeman, li donèt de carn magra, mès la carn magre aquò siaguèt pariu, la cateta l'aviá manjada. Lo surlendeman, li donèt d'òsses per far la sopa mès los òsses èran partits atanben. Donc... aquò se trobava que i..., i aviá totjorn pas res dins la sopa e la femna li... li diguèt... :

- Bòn aquò *va très bien*, vau tornar a la messa... e..., passèt dins lo lièch per veire de que podiá... de que podiá se passar, e quand se cresiá [se cresèva] la femna partida..., prenguèt la carn per la manjar. E la femna li diguèt :

- Ah bon, bon, aquò va *bien*, ai comprés. E ben, ara, a la pòrta ! Vai te'n.

E li donèt un sacon plen de sal perque a- n'aquel moment pagavan amb de sau. E se'n anèt amb son sacon de sau.

En arribant al molin al dessus de Montesic, trobèt un gal, e lo gal li diguèt :

- Ont vas cateta ?
- Ò me'n vau per çò que m'an metuda a la pòrta.
- E ben, pren-me ieu !
- E de qué fariá de tu paure galhon ?
- Mès pren-me ! pren-me !
- E ben, ven.

E se'n van totes dos.

Un pauc pus luènh, a un ostal, trobèron un piòt.

- Ont vas cateta ? Ont vas galhon ?
- E no'n vam... mès, ieu, m'an metuda a la pòrta.
- Prenètz-me ieu, prenètz-me ieu.

E prenon lo piòt, e se'n van totes tres e en arribant a la Garona tròban un moton.

- E bonjorn motonet !
- Bonjorn cateta, bonjorn galhon, bonjorn piòton, e ont vai ?
- E no'n vam...

La cateta :

- M'an metuda a la pòrta
- E ben, prenètz-me ieu ! prenètz-me ieu !

E bòn, prenon lo moton e *voilà* que..., que se'n van totes quatre. En arribant al dessus d'Isiau, dins los bosques, te veson un ostal qu'esclairava.

Van veire a la fenèstra de qu'èra aquò. Aquò èra l'ostal del lop.

La cateta diguèt :

- Laissatz-me far. E, *bon*, aqueste ser vam aver aquel ostal.

E grimpa sus la teulada, se'n va al fornèl e... trai una punhada de sal dins lo fornèu. Coma lo fuòc brutlava, aquò faguèt una petarada. Lo lop comencèt a prendre paur, mès aquò s'arrestèt e lo lop tornèt far son trabalh. *Puis* la cateta, lo sac li escapa... e tot aquò..., aquò faguèt tament de bruch, tament de bruch, que lo lop fotèt lo camp... de paur. La cateta tornèt davalat de la teulada e diguèt :

- *Allez*, dintrem dins l'ostal.

E diguèt :

- Ieu qu'aimi *bien* la calor, me vau metre dins las cendras, tu pièton qu'aimas *bien* lo freg, met-te al... al costat del ferrat d'aiga e tu motonet passa darrièr la pòrta, tu galhon, mònta sul lièch.

Lo galhon mònta sul boès del lièch, *et voilà*. Al cap d'una... benlèu una orada, lo lop se tòrna..., tòrna arribar a l'ostal. Diguèt :

- Bòn, i a pas plus res, *rien* botja, o ai revat sens docte.

E se'n va per anar alumar lo fuòc. La cata sòrt de darrièr lo fuòc e amb sas grifas sauta al nas del ...rainal... e l'esgraufinha e lo rainal... diguèt :

- Bon...

... lo lop benlèu, pas lo rainal..., moi je m'embrouille maintenant... [rires]. Lo lop se'n va al ferrat per se passar d'aiga, per çò que, aviá *bien* mau al cap, lo pièton sòrt de darrièr lo ferrat *d'un coup* de cap l'envòia sus la taula. Lo lop se fa mau e se'n va per prendre la pòrta e sortir. Lo moton sòrt de darrièr la pòrta e, un còp de cap dins lo cuol, e lo t'envòia sul tas de fèms, dins lo...dins lo cortiau ...

E lo galhon de sul lièch :

- Arrestatz-lo que ieu lo vòli acabar ! Arrestatz-lo que ieu lo vòli acabar !

E lo rainal es partit e es pas jamai pus tornat... Lo rainal..., lo lop !

A, ben ! maintenant j'en suis au renard !... [rires].

Ref. document COMDT : 82-15

Conteur : Céline Calvet – **Collectage** : Xavier Vidal, Jean-Pierre Cassagnes, Hubert Poirée